

Lekce 3.

Člověk se spolehne na Boha: Víra

Jeden z nejdůležitějších výroků v celé Bibli říká jednoduše: „Bez víry pak nemožné jest libiti se jemu...“ (Žid. 11, 6). Proč je tento krátký výrok tak důležitý? Jistě souhlasíte s názorem, že život člověka je určován tím, v co věří. A u křesťanů je určován Bytostí, ve kterou věří. Víra v Pána Ježíše Krista a Jeho nabídka spasení jsou životně důležité pro každého z nás a pro každého člověka na Zemi.

Nemůžeme si pomoci, ale obdivujeme neochvějnou odvahu kananejské ženy, které nebyla odmítnuta prosba o uzdravení dcery (Mat. 15, 21-28). Žasneme též nad pokorou setníka, který se necítil hoden, aby Kristus vstoupil do jeho domu (Mat. 8, 5-10). A obdivujeme vytrvalost a upřímnost Bartimea, který i přes nesouhlas zástupců volal k Ježíši o smilování (Mar. 10, 46-52). Je možné, aby kananejská žena, římský setník a slepý žebrák měli něco společného - něco, co dokázalo skutečně zapůsobit na Místra? Ano! Jediná věc, kterou Pán viděl a odměnil v každém z těchto případů, byla *víra*. Víra velmi působila na Pána Ježíše, když se pohyboval mezi lidmi.

Základním prvkem ve zkušenosti obrácení je *víra*. Když člověk skutečně činí pokání, musí vložit svoji důvěru v Pána Ježíše. Jan nám říká, že „Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (Jan 1, 12). V této lekci budeme uvažovat nad dvěma aspekty obrácení - aspektem víry a aspektem přijetí. Když se člověk odvrátí od hříchu k Bohu, vloží celou svou důvěru v Pána Ježíše, aby došel odpuštění a velké proměny, způsobené v jeho srdci Duchem svatým.

osnova lekce

Význam víry
Charakteristika víry
Prvky víry
Zkušenost víry

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

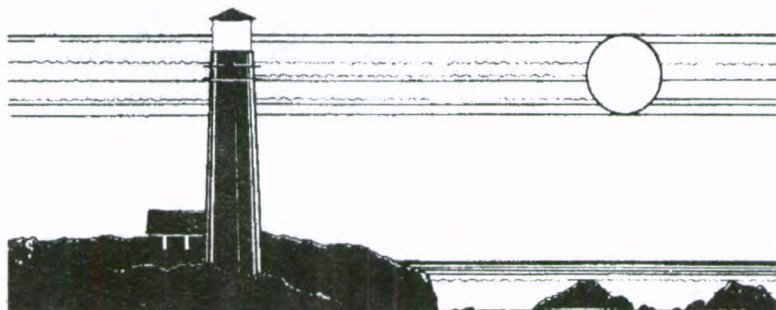
- Vysvětlit, jaký význam pro spasení má spásitelná víra.
- Uvést jednotlivé prvky spásitelné víry a vysvětlit jejich význam.
- Plněji ocenit službu Ducha svatého a Slovo Boží, které působí víru a zachovává ji.

studijní činnost

1. Přečti si text ze Žid. 11. Při čtení přemýšlej nad těmi, kteří jednoduše a bezvýhradně uvěřili Božím zaslíbením.
2. Přečti si všechny cíle lekce a všimni si hlavního rozdělení lekce v osnově.
3. Prostuduj si rozvinutí lekce podle návodu, který je uveden v 1. lekci.

klíčová slova

cizinec	nepodmíněný	překážka
dynamický	občan	shoda
elementy	obrácený	upravený
intelekt	opustit	vitalita
intelektuální	pasívně	vytrvalost
kompromis	podmíněný	zdroje
možný		

rozvinutí lekce

VÝZNAM VÍRY

Úkol 1. *Vysvětli význam víry v křesťanském životě.*

Každý rys našeho spasení je nadpřirozeným dílem, které může uskutečnit jedině Bůh. Věnujme se nyní na chvíli těmto rysům.

1. Boží vyvolení v minulosti.
2. Obětování našeho Spasitele.
3. Poskytnutí všeobecné a spasitelné milosti.
4. Působení Ducha svatého na hříšníka.
5. Okamžité Boží dílo spasení se všemi jeho úžasnými aspekty.
6. Zachovávání Božího díla v nás skrze Otce, Syna i Ducha svatého.
7. Osvobozující a zmocňující působení Ducha svatého.
8. Dosažení konečné dokonalosti a zjevení svatých ve slávě.

Jediný způsob, jakým můžeme přijmout úžasné Boží zaslíbení spasení, je přijetí vírou. Věčné poklady, které jsou pro nás připraveny Boží nejvyšší milostí, jsou pro nás dosažitelné jedinečně naší vírou.

1. Přečti si uvedené texty Písma a pak ke každému z nich napiš, co způsobuje víra.

a Ef. 2, 8; Řím. 5, 1

b Sk. 26, 18 porovnej se Sk. 15, 9

c 1.Petr. 1, 5; 1.Jan. 5, 4; Řím. 11, 20

d Jak.5, 15; Sk. 14, 9

e Gal. 3, 2,5,14

f Řím. 4, 18-22; Mar. 9, 23

g Žid. 11, 6

h Mat. 15, 28

i Mar. 2, 3-5

j Řím. 14, 23

Vidíme, že nejen zkušenost spasení, ale také každá stránka křesťanského života závisí na uplatnění víry. Naše skutky jsou v rozhodující míře určovány tím, v co věříme. Věříme, že Bůh ví o všem, co říkáme, konáme i na co myslíme; a proto se snažíme dělat takové věci, které Ho potěší.

2. Vysvětli vlastními slovy význam víry v křesťanském životě.

.....

.....

Vztah mezi vírou a pokáním

Úkol 2. *Uved' rozdíly mezi pokáním a vírou v procesu obrácení.*

V naší předcházející lekci jsme se dověděli, že skutek pokání je počátkem „řetězové reakce“. Ale *událost spasení*, která je uvedena do pohybu a která zahrnuje jak stránky pokání, tak i aspekty víry (jakož i další stránky spasení), je taková, že bychom se měli pokusit tyto aspekty chápat jako něco, co probíhá současně. Ale kvůli tomu, abychom mohli mluvit o každé stránce spasení zvlášť, rozhodli jsme se přijmout následující pořadí: pokání, víra, obrácení, znovuzrození, ospravedlnění a přijetí (do Boží rodiny).

Odvracení od hříchu (pokání) a obrácení k Bohu (víra) jsou podmínkami spasení. Není možné zasloužit si pokání nebo víru. Bůh sám již zajistil vše, co je potřebné ke spasení. Ale *pokáním* odstraňujeme překážky, které stojí v cestě přijetí daru spasení, a *vírou* přijímáme tento dar.

VÍRA JE ČIN

Pokání se týká hříchu a trápení, které hřích způsobuje, zatímco *víra* spočívá na Boží milosti. *Víra* je prostředek, kterým přijímáme spasení (Řím. 10, 9-10). Nemůže existovat víra bez opravdového pokání, protože jen ten, kdo skutečně lituje svých hříchů, cítí potřebu Spasitele a spasení pro svou duši. Na druhé straně nemůže existovat bohabojné pokání bez

víry v Boží Slovo, protože jak jinak by mohl někdo uvěřit nabídce spasení a hrozbě věčného odsouzení?

3. V následujícím cvičení si všimni rozdílů mezi příklady víry a pokání v procesu obrácení a označ číslem 1 ty, které mluví o pokání a číslem 2 ty, které označují víru.

....a Uvědomění si hříchu a odvrácení se od něj. 1) Pokání

....b Obrácení se k Bohu a přijetí Jeho spasení. 2) Víra

....c Odstranění překážek mezi hříšником a darem spasení.

....d Přijetí daru spasení.

....e Týká se hříchů a jeho důsledků.

....f Týká se Boží milosti a lásky.

CHARAKTERISTIKA VÍRY

Definice víry

Úkol 3. *Uved' základní biblický význam slova víra.*

Viděli jsme, že víra je životně důležitou součástí našeho křesťanského života. Všimli jsme si i toho, že víra do značné míry určuje naše skutky. Ale co je víra? Žid. 11, 1 nám poskytuje popis jednoho z důsledků víry, ale nedefinuje tento pojem. Pro naše účely bude víra definována jako „akt vůle a postoj jednotlivce, kterým vkládá svou naprostou důvěru v objekt víry, přičemž zároveň dovoluje, aby tento objekt řídil jeho skutky“. V duchovní oblasti je objektem víry Bůh a akt vůle je důsledkem slyšení Božího Slova a víry v Boží Slovo.

Víra je jednak přesvědčením a jednak důvěrou. Ve Starém zákoně je termín *věřit* používán jako překlad hebrejského slova, které znamená „vybudovat nebo posilnit, učinit pevným nebo důvěryhodným, důvěřovat“. V Novém zákoně je tento termín používán jako překlad řeckého slova, které znamená „mít víru nebo důvěřovat, umístit víru, svěřit“, nebo jiného řeckého slova, které znamená „souhlasit, spolehnout se, být přesvědčen, mít k něčemu důvěru“. Jak uvidíme později podrobněji, *věřit* ve spojení s Bohem nebo Kristem jako objektem víry, znamená 3 skutečnosti: 1) Sou-

hlasit s pravdivostí toho, co On říká nebo zjevuje, 2) přijmout Ho a uvěřit Mu osobně a 3) vydat sám sebe Bohu k dispozici. Slovo *věřit* je často používáno bez předložky nebo s předložkou „v“ např.: „...Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj“ (Sk. 16, 31), aby se zvýraznily prvky důvěry a odevzdání. Musíme být opatrní, abychom neomezovali *víru* jen na rozumový souhlas. Pravé poznání o Bohu je potřebné, protože Písmo praví: „Kdo k Němu přistupuje, musí věřit, že Bůh je a že se odměňuje těm, kteří Ho hledají“ (Žid. 11, 6). Ale přesvědčení o Bohu nestačí: „Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale třesou se z toho“ (Jak. 2, 19). A démoni, i když věří, zůstávají demony.

Víra tedy znamená odvržení každé důvěry ve své vlastní síly a vydání se zcela Boží milosti. Když jsme vedeni k obrácení, Duch svatý nám pomáhá věřit pravdivosti Bible. Takovýmto způsobem získáváme důvěru v Boží milost. To je víra.

Když se blíže seznamujeme s definicí a s popisem víry, musíme si zapamatovat následovné: „Víra je únik kajícího hříšníka k Boží milosti v Kristu“, což umožňuje člověku prohlásit: „Skrze spasitelnou víru se vzdávám nevěry a víry v sebe a přijímám Krista. V Něj skládám s důvěrou svůj věčný osud“.

4. Vyber z uvedených dokončení to, které správně definuje biblický význam slova *víra*. Víru lze definovat jako

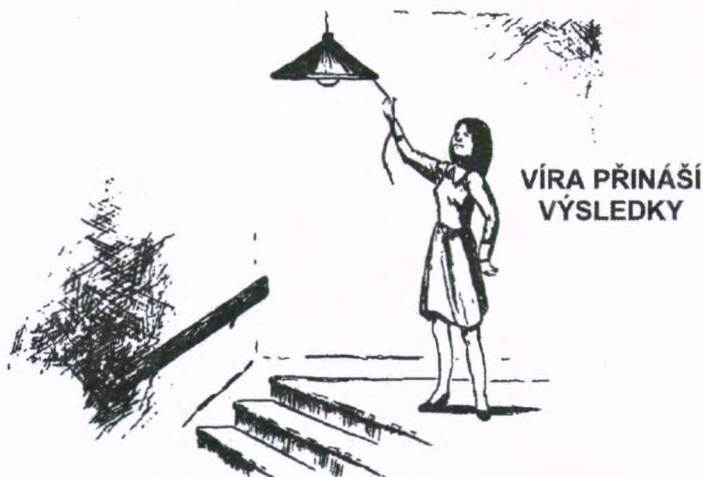
- to, o čem jsme přesvědčeni, že se stane v důsledku našich modliteb a upřímných přání.
- skutek, kterým vkládáme svou úplnou důvěru v Boha a dovolujeme Mu, aby řídil naše skutky.
- upnutí se se vši naléhavostí na toužebný objekt nebo cíl.

Druhy víry

Úkol 4. *Definuj různé druhy víry.*

Víra může být popsána mnoha způsoby. Zatímco my obvykle uvažujeme o víře ve vztahu k duchovní zkušenosti, existuje také *nenáboženská víra*, která nám je úplně samozřejmá. Např. věříme v naše elektrické systémy a tak stiskneme vypínač a zapneme světlo. Důvěřujeme našemu dopravnímu systému a tak jezdíme vysokými rychlostmi proti jedoucím vo-

zidlům, přičemž nás neodděluje nic než tenká bílá čára na vozovce. Věříme našemu bankovnímu systému, takže si ukládáme svoje peníze do banky. A protože věříme letadlům a důvěřujeme schopnostem pilotů, cestujeme letadlem. *Nenáboženská víra* je zřejmá v těchto i v mnoha dalších každodenních příkladech.

VÍRA PŘINÁŠÍ VÝSLEDKY

Pak existuje *intelektuální víra*. Tato víra věří něčemu o Ježíši, ale nevěří v Něho. Mnozí lidé v našem světě věří, že je Bůh, ale jejich rozumový souhlas je nepřivede ke spasení. A někteří lidé věří, že Bible je Slovo Boží, ale nikdy ji nečetli, ani se nerozhodli následovat její učení. *Intelektuální víře* chybí jeden životně důležitý rys: Skutek. Jak. 2, 18 nám popisuje tento druh víry velmi živým jazykem: „Někdo však řekne: Jeden má víru a druhý má skutky. Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích“.

Nejdůležitějším a nejuplnějším druhem víry je *živá víra*. Je v protikladu s mrtvou, nebo *nečinnou vírou*. *Živá víra* je důsledkem spasitelné víry a má vztah k dalšímu vývoji, poslušnosti a vydání našich životů Kristu a Jeho záměrům. Na základě *živé víry* se spoléháme na moc Ducha svatého, který v nás přebývá a dává nám sílu na každý den. Pavel popisuje tento druh víry v Gal.2, 20: „Jsem ukřižován spolu s Kristem. Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“

V protikladu s *živou vírou* nemá mrtvá nebo *nečinná víra* za následek skutky. K tomuto tématu se opět vyjadřuje Jakub: „jako je tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků“ (Jak.2, 26).

Jednou z vlastností *živé víry* jsou dobré skutky. Podobně jako zdravě se rozvíjející rostlina roste, dozrává a dává ovoce, tak i *živá víra* je vždy provázena dobrými skutky. Tyto dobré skutky člověka nespasí, ale jsou důkazem toho, že jeho víra je živá. Člověk činí dobře, protože z Boží milosti je dobrý. Boží skutky, které jsou ovocem Ducha, vyrůstají přirozeně z *živé víry*, protože jejím zdrojem je Bůh (Gal.5, 22).

5. V tomto cvičení přiřaď druh víry (vpravo) k její charakteristice (vlevo).

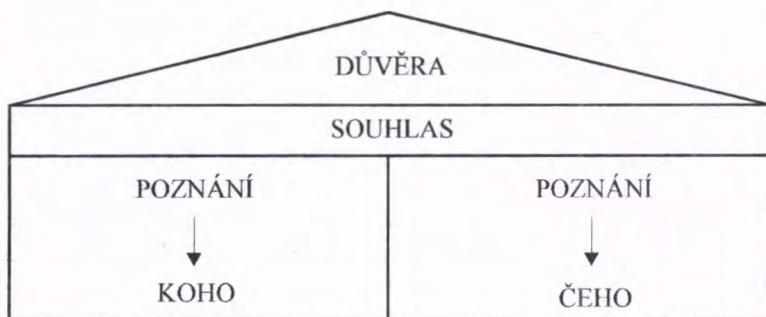
a Karel byl kdysi aktivním pracovníkem ve svém sboru i okolí a činil dobro, kdykoliv k tomu měl příležitost. Nyní dělá to, co se mu líbí.	1) Intelektuální víra 2) Nenáboženská víra 3) Živá víra 4) Neaktivní víra
b Josef chodí do sboru, věří jeho učení a vyznává, že věří pravdám o Bohu, jak jsou zjeveny v Bibli, ale nikdy neodevzdal svůj život Bohu.	
c Jana věří elektrickému systému a stisknutím vypínače zapne světlo.	
d Dolores přijala Krista před pěti lety a svoji víru v Něj vyjadřuje tím, že slouží každému, jakmile se jí k tomu naskytne příležitost.	

PRVKY VÍRY

Úkol 5. Popiš prvky spasitelné víry a vysvětlí význam každého z nich.

Součástí spasitelné víry jsou tři základní prvky: poznání, souhlas a důvěra. Spasitelná víra je akt vůle a postoj člověka, kterým vkládá svoji

úplnou důvěru v Krista a dovoluje Mu řídit všechny jeho skutky. Tento *skutek* je důsledkem toho, že člověk slyší a uvěří základním skutečností o osobě a díle Ježíše Krista, které jsou uvedeny v Božím Slově. Tyto skutečnosti způsobují, že svěříme celou svoji bytost Pánu Ježíši Kristu. Podobně jako pokání také víra zahrnuje rozum, city a vůli.

Poznání. Představ si, že jsi vyzván k tomu, abys uvěřil. Na místě je otázka: „Komu musím věřit?“ Všimni si, že Bible nepraví „jen věř“, ale říká „věř v Pána Ježíše“ (Sk. 16, 31, a také Řím. 10, 9-10). Víra je tedy založena na *poznání* Boha takového, jak je zjevený v přírodě a ve faktech uvedených v Písmu. Víra se rozvíjí skrze *poznání* učení Písma, které se týká hříšné přirozenosti člověka, spasení darovaného v Kristu, podmíněk spasení a mnohých požehnání, zaslíbených Božím dětem. *Poznání* Pána Ježíše a obsahu křesťanské víry, která je zjevena v Písmu, jsou životně důležitým krokem k víře.

Souhlas. Souhlas zahrnuje citové odevzdání se. Jednou věcí je *poznat* písemná a historická fakta o Kristu, ale zcela jinou věcí je *věřit*, že jsou pravdivá. Mohli jsme uvěřit (rozumově) v důležitost věčných pramenů zahrnutých ve spasení a přece nepřijmout tyto pravdy do svého srdce. Víra je souhlas srdce s tím, že to, co jsme poznali, je správné. Srdce říká ano všemu, čím je Kristus a co pro nás činí. Musíme udělat něco víc, než jen *vědět*, že tyto věci jsou pravdivé, musíme je přijmout sami pro sebe.

Uvedeme příklad mladého muže, který chválil kazatele za právě přednesené kázání. Kazatel se zeptal: „Jste křesťanem?“ Mladík odpověděl „Ano“. Kazatel se zeptal dále: „Jak dlouho jste již křesťanem?“ Mladík pověděl: „Ó, pane, celý život.“ Kazatel pokračoval na toto téma: „Měl jste už nějakou osobní zkušenost s Kristem, nebo se vaše víra projevila jiným způsobem?“ Mladík se zasmál a vysvětloval: „Pane, to jsem nebyl osobně já, kdo se obrátil. Před mnohými lety moji pra-pra-pra-dědečkové byli obráceni na křesťanskou víru. Přivedli k víře celou rodinu, takže všichni členové naší rodiny jsou křesťané, pocházíme z dlouhé linie křesťanů“. Kazatel odpověděl: „To je fajn. Ale představme si, že vidíme ve vašem hotelu snídat mladý pár. Zeptáte se mladého muže: Jak dlouho jste už svoji? On odpoví: „My nejsme oddáni, ale naši pra-pra-pra-rodice byli oddáni. Pocházíme z dlouhé linie ženatých lidí.“ Mladý muž pochopil a zasmál se. Tedy naše *poznání* Krista vyžaduje také *souhlas* srdce s tím, že jej přijímáme pro nás osobně.

Důvěra. Když člověk pozná evangelium a souhlasí s pravdou evangelia, ale neodevzdá sám sebe osobě Pána Ježíše Krista, nemá *spasitelnou víru*. Křesťanská víra je víc, než pouhé uznání toho, že zjevení Boha a Jeho spasení je pravdivé. Je více než uznáním, že spasení je potřebné pro jednotlivce. *Důvěra* představuje akt vůle, rozhodnutí, kterým se vydáváme v plnosti Kristu a uvěříme principům Jeho vedení, které se týkají praktického života. Je jisté, že spasení nemůže být nikdo, kdo se z vlastní svobodné vůle nevydá aktivně Kristu.

6. Snad pochopíš jednotlivé prvky víry lépe, když použijeme vhodnou ilustraci. Představme si nyní člověka, který je nemocen a jde k lékaři na vyšetření. Dopiš do vymezeného prostoru příslušný prvek víry (souhlas, poznání, důvěra).

a Pacient je obeznámen se svým zdravotním stavem.

Jde o

b Pacient věří tomu, že lékařská zpráva je smysluplná a pravdivá.

Jde o

c Pacient se rozhodne, že bude užívat předepsané léky a zcela se podřídí lékaři a jeho péči.

Jde o

7. Zakroužkuj písmena, která předcházejí každému PRAVDIVÉMU tvrzení, popisujícím jednotlivé prvky víry a jejich význam.

- a Poznání je tím prvkem víry, který vyzývá hříšníka činícího pokání k tomu, aby uvěřil a byl spasen. To, že člověk uvěří, je samo o sobě zásluhou, kterou se člověk může zasloužit o to, aby byl spasen.
- b Poznání se týká toho, *koho a co* poznáváme. Víra je založena na poznání Ježíše Krista, zjevení Boha v Písmu a učení Písma o hříchu člověka a spasení.
- c Víra je souhlasem srdce s tím, že to, co jsme poznali, je pravdivé.
- d Souhlas se týká pouze uznání pravdy.
- e Důvěra je závislost, kterou prožívá člověk ve vztahu k jinému člověku.
- f Důvěra zahrnuje akt vůle, kterým se člověk zcela podřizuje a odevzdává Kristu.

ZKUŠENOST VÍRY

Uvažovali jsme o významu víry v křesťanově životě a hovořili jsme o její charakteristice a prvcích. Ale to všechno je jen neplodné cvičení, pokud víru *neprožíváme*. Známe člověka, který pevně věří v demokracii, v základní lidská práva, v práva občanů na život, svobodu a dosažení osobního štěstí a na právo mít účast ve vládě na řízení společnosti. Tento člověk zaznamenal pozoruhodné postřehy ve svých studiích o vedení státu, ale není schopen uvést tyto pravdy do praxe, protože se nestal legálním občanem země, ve které žije. Rovněž i my, i kdybychom snad rozuměli všemu, co se týká víry, jestliže ji nepoužíváme a nepřijímáme to, co nám Bůh poskytl, jsme před Ním jako cizinci. Zapamatujme si to, když budeme uvažovat o zkušenosti víry.

Stupně víry

Úkol 6. *Uveď příklady různých stupňů víry.*

Živý vztah k Ježíši Kristu v nás vypůsobí touhu po tom, abychom rostli ve víře. Všimni si nyní reakce dvanácti učedníků na Ježíšův příklad o milujícím odpuštění: „Dej nám více víry“ (Luk. 17, 5). Apoštolové zjistili, že k tomu, aby měli Boží lásku a slitování, potřebují rozšířit duchovní kapacitu – potřebují větší víru, aby mohli konat, co jim Ježíš přikázal. Víra roste a rozvíjí se. Z tohoto důvodu můžeme hovořit o stupních víry.

Všimni si, že když psal Pavel sboru v Korintu, vyjádřil svou naději, že víra lidí bude růst tak, aby Bůh mohl konat mezi nimi ještě mnohem větší dílo (2. Kor. 10, 16). A v 1. listu Tesalonickým prosil o příležitost znovu jim posloužit a doplnit to, co ještě chybělo jejich víře (1. Tes. 3, 9-10). Jejich víra tedy byla ještě v začátcích, ale potřebovala růst a dozrávat, když byli postaveni tváří v tvář zlu a zaryté opozici. Když jim však Pavel psal svůj druhý list, mohl děkovat Bohu, protože jejich víra rostla stále více a více (2. Tes. 1, 3).

Často jsme postaveni do situací, které vyžadují větší víru, než jakou máme. Ale když chodíme s Pánem v poslušnosti a v lásce, náš vztah bude stále silnější a naše víra bude růst. Důsledná, vroucí modlitba a obecenství s Ním má za následek větší víru a odpovědi i na zdánlivě neřešitelné situace (Mar. 9, 29). Kéž mají naše modlitby intenzitu prosby trpícího otce, který volal: „Věřím Pane, spomoz nedověře mé.“ (Mar. 9, 24). Víra je živá a dynamická - a živá víra roste.

8. Zakroužkuj písmeno, které předchází každému PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a Živá víra by měla podobně jako ostatní živé věci růst ke zralosti.
- b Živá víra znamená, že když někdo spěje k větší víře a ke zralosti, nikdy již ve své víře nebude prožívat chvíle slabosti.
- c Modlitba je jedním ze zdrojů růstu živé víry.
- d Učedníci a ti, kterým Ježíš sloužil, projevovali jistou míru víry, ale většina z nich si uvědomovala, že potřebují více víry.

9. Přečti si texty z Mat. 6, 25-34; 8, 3-27; 14, 22-32; 16, 5-12 a dokonči následující věty správnými slovy nebo slovem.

- a V každém z uvedených příkladů šlo o projev víry.
- b (Mat.6, 31) *Malá víra* nás neuchrání před
- c (Mat.8, 26) *Malá víra* nás neuchrání před
- d (Mat.14, 31) *Malá víra* nás neuchrání od
- e (Mat.16, 8) *Malá víra* nás není schopna uchránit před

.....

Malá víra je charakteristická pro duchovní nemluvňata, ale Bůh od nás očekává, že budeme postupovat k větší víře a k duchovní dospělosti. *Malá víra* nás v duchovní sféře chrání jen nedostatečně a znemožňuje nám pokračovat v Kristově díle. *Malá víra* nám ponechává prostor pro pochybnosti.

V úvodu lekce jsme viděli příklady *velké víry*. Je pozoruhodné, že Pán Ježíš jen při dvou příležitostech vyzdvihl *velkou víru*. V prvním případě, když římský setník uvěřil, že slovo Ježíšovo okamžitě uzdraví jeho služebníka, i když ten byl od něho vzdálený (Mat. 8, 5-13). V druhém případě, když se kananejská žena *nevzdávala* v prosbě, aby Ježíš uzdravil její démonem posedlou dcerku, *přestože* hned nevyslyšel její prosbu. Prosila znovu a ještě jednou byla odmítnuta. Ale tehdy pocítila v Ježíšově hlase něco, co jí dalo naději. Ve své rozhodnosti řekla slova, která znamenala asi toto: „Pane, nemohu být jednou z Tvého lidu, ale jsem součástí Božího stvoření a věřím Tvé zvěsti. Ze svého hojného milosrdenství mi poskytni jen malý zlomek.“ Když Pán Ježíš zjistil, že se *nevzdává* ve své víře, pochválil její *velkou víru* a dcerku uzdravil.

10. Rozliš příklady *malé víry* a dej 1 před příklady, které znázorňují tento druh víry a 2 před ty příklady, které popisují *velkou víru*.

....a Člověk má starost o základní potřeby života: jídlo, oděv a střechu nad hlavou

1) Malá víra
2) Velká víra

....b Hrozí veliká bouře a člověk věří, že se mu v ní nic nestane.

....c Rodiče, kteří mají děti na vzdáleném místě ve škole se dovědí, že jejich děti jsou ve vážném nebezpečí. Složí svoje bříme před Pána v modlitbě a uvěří, že Bůh jejich děti ochrání.

Jiným příkladem *velké víry* je víra projevená Abrahamem. I když byl starý a jeho žena nemohla mít děti, uvěřil Božimu slibu, že bude mít syna. I přesto, že tělesně to nebylo možné, Abraham vytrval ve víře Bohu, protože měl *silnou víru*. *Silná víra* mu umožnila, aby se „plně přesvědčil“, že to, co Bůh zaslíbil, také uskuteční (Řím. 4, 18-21). *Silná víra* se nevzdává, dokud nepřijde odpověď.

Pisatel listu Židům popisuje silnou víru jiným způsobem ve verši 10, 22, kde říká, že se blížíme k Bohu „v plné jistotě víry“. Tato slova mluví o důvěře, kterou máme, když se blížíme k Bohu. *Plnost víry* se vztahuje k jisté důvěře, k jasnému přesvědčení, k vrcholnému důvěřování, které máme k našemu úžasnému Pánu.

Každý křesťan prochází ve svém životě různými stupni víry. Většina z nás se dostala do určité situace, která námi na chvíli otrásla a reagovali jsme *malověrně*. Ať už byly naše minulé zkušenosti jakékoliv, můžeme si být jisti, že naše víra bude prověřena. *Zkoušená víra* je víra, která dokazuje, že je živá. Zkoušení znamená pro víru asi to, co oheň pro ocel: žár ohně zpevňuje ocel a zkoušky rozvíjejí sílu a statečnost v křesťanech. Když čteš Žid. 11, všimni si skutků, které činili ti, kteří byli zkoušeni a jak obstáli ve zkoušce. Někteří prožili mnoho zkoušek a dosáhli velká vítězství ve víře. Jiní, kteří obstáli, si zachovali víru a svou mučednickou smrtí přešli do lepšího života. Další zase žili uprostřed krutého výsměchu a násilí, v poutech a ve vězení. Mohli žít *normálním životem*, ale zavrhli kompromis se zlem. Tito lidé žili pro něco lepšího a trvalejšího, než jsou *záležitosti tohoto světa*. Starozákonní svatí vírou očekávali příchod Mesiáše. Umírali s jasným pohledem do budoucna! A nyní očekávají Ježíšovo zje-

vení se v okamžiku, kdy budeme společně učiněni dokonalými v Jeho přítomnosti - kdy se dokoná naše spasení.

Petr říká, že účelem zkoušek je ověřit opravdovost naší víry (1.Petr. 1, 6-7). A Jakub poznamenává, že když víra ob stojí ve zkouškách, má za následek trpělivost (Jak. 1, 3).

Bůh dovolí, abychom procházeli zkouškami, abychom se mohli naučit úplně Mu důvěřovat za každých okolností. Když se naučíme obracet se na Něj se všemi našimi potřebami, zesílí naše láska k Němu a naše víra také poroste. Zkoušky slouží k tomu, aby posílily víru a trpělivost v každé životní situaci. Při tomto pohledu nám budou připadat jiné než doposud.

11. Označ každý z uvedených příkladů příslušným číslem, které označuje stupeň víry.

....a Člověk žije v zemi, která je zmítána mnoha společenskými problémy. Hrozí mu nezaměstnanost a také jeho život je ohrožen násilím. Svěří sebe i svou rodinu Bohu a ví, že jsou bezpečni v Božích rukách bez ohledu na to, co se děje kolem. V této důvěře žije dál stejně jako předtím.

1) Malá víra
2) Velká víra

....b Člověk žije v moderní společnosti, která čelí válce, ekonomickým krizím a mnoha společenským problémům. Žije ve strachu před tím co přijde a v myšlenkách na to, že kdykoliv může začít světová válka. Je naplněn starostmi do té míry, že nedokáže v noci spát.

Zdroj víry

Úkol 7: Popiš zdroj víry ve vztahu k Bohu a věřícímu.

Spasitelná víra má Boží i lidské hledisko. Z Božího hlediska je víra Božím darem (Řím. 12, 3; 2. Petr. 1, 1). Např. v Janově evangeliu čteme: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal „ (Jan 6, 44). V procesu obrácení se velmi silně projevuje milosrdný vliv Ducha svatého, protože jen On sám může obrátit srdce člověka k pokání a k Bohu (Sk. 3, 19, Fil. 2, 12-13). A v listu Židům čteme, že „Ježíš je vůdcem a dokonavatelem naší víry“ (Žid. 12, 2). Kromě toho Duch svatý působí v těle Kristově při zvláštních příležitostech, když poskytuje „dar“

víry (1. Kor. 12, 9). A je to také Duch, který vypůsobí v našem životě ovoce, jehož jedním projevem je víra. Z Božího hlediska je tedy víra Bohem darována.

BŮH DÁVÁ - MY PŘIJÍMÁME

Nesmíme však pasívně čekat na to, že Boží dar víry k nám přijde sám. Fakt, že lidem je přikázáno věřit naznačuje, že jsou schopni a povinni to učinit. Všichni lidé jsou schopni vložit svou důvěru v určitou osobu nebo věc. Když je víra nasměrována k Božímu Slovu a důvěra je vložena v Boha a v Krista, máme *spasitelnou víru*. Ta je vyprodukována Božím Slovem (Řím. 10, 17; Sk.4, 4). Písmo odhaluje naši potřebu, určuje podmínky, vyjadřuje zaslíbení a poukazuje na požehnání spasení. Naší povinností je tedy číst Boží Slovo, aby se víra v našich srdcích zrodila a dozrávala.

12. Popiš zdroj víry ve vztahu k Bohu a k věřícímu.

.....

.....

Zachovávání víry

Úkol 8. *Vyjmenuj způsoby, kterými mohou křesťané zachovávat svou víru.*

Nejdříve jsme hovořili o významu víry v životě křesťana a uvažovali jsme o jejím zdroji. Víra však nemůže být považována za něco samozřejmého. Musí být zachovávána. Snaha zachovat si život a růst v křesťanské zkušenosti bez udržování víry je podobná snaze řídit auto bez benzínu.

Možnost řídit tu sice je, ale auto není schopno splnit svou určenou funkci. Jiné porovnání, které nám přiblíží udržování víry, je jízda na kole: cyklista musí neustále šlapat na pedály, jinak spadne. Podívejme se nyní, co Bible říká o této potřebě zachovávání víry.

V inspirovaném prorockém výroku Abakuk prohlásil: „Spravedlivý z víry své živ bude“ (Abak. 2:4). A v Novém zákoně je tento výrok „Spravedlivý z víry živ bude“ zopakovaný třikrát: (Řím. 1, 17; Gal. 3, 11; Žid. 10, 38). Tato pravda vyjadřuje, že duchovní život závisí na živé víře. Apoštol Pavel proto povzbuzuje Koloské, aby setrvali pevně zakotveni ve víře a nedali se odtrhnout od naděje evangelia, aby tak jejich spasení mohlo být zajištěno (Kol. 1, 23). Korintské věřící nabádá, aby byli bdělí a stáli ve víře (1. Kor. 16, 13), když se postavili na obranu evangelia. Kromě toho vyzývá křesťany v Efezu, aby si vzali štít víry, aby „uhasili všechny ohnivé střely toho zlého“ (Ef. 6, 16). Potřeba mít a zachovávat si víru je proto zřejmá. Některé způsoby, jak si můžeme zachovat víru, jsou:

1. Modlitba
2. Čtení Slova
3. Obecenství s dalšími, kteří dokazují svou víru
4. Svědectví
5. Společná shromáždění.

13. přečti si Ef. 6, 10-18; 1. Petr. 5, 10 a 2. Kor. 10, 4-5. Pak ve svém poznámkovém sešitě odpověz na následující otázky a vyjmenuj přitom způsoby, jak zachovávat víru.

- a Co je křesťanovou duchovní zbraní? (Ef.6, 14-17).
- b Všechny součásti výzbroje jsou obranné kromě jedné. Která je útočná?
- c V křesťanském boji se nevíteží jen díky výzbroji a dobrým úmyslům. Ef.6, 18 mluví o tom, že musíme mít ještě něco. Co?
- d Prostřednictvím čeho roste naše duchovní síla, jak naznačují Ef.6, 10 a 1. Petr.5, 10 ?
- e Jak označují nepřitele verše z Ef.6, 11-13?

Tedy stejně tak, jako *tělesný* člověk potřebuje potravu a výživu k tomu, aby mohl zdravě žít, i u *duchovního* člověka víra musí být živena a trénována. Pavel nabádá Timotea: „Ty však se tomu jako člověk Boží vyhýbej a usiluj o víru“ (1. Tim. 6, 11-12) a později ho povzbuzuje: „Vyhýbej

se mladické prudkosti, usiluj o spravedlnost, víru...“ (2. Tim. 2, 22). Když je víra udržována, je stále životaschopnější a užitečnější a pomáhá nám proměňovat se k obrazu Kristovu. Naproti tomu však nejvýznamnější skutečnost, kterou bychom si měli zapamatovat je, že když jsme ve spojení s Kristem, On sám se přimlouvá za nás, aby naše víra „nezhynula“ (Luk. 22, 32). Tak dlouho, jak nás On ovládá, budeme „rozmáhat se v milosti a v známosti Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista“ (2. Petr. 3, 18).

Podmínky a účinky víry

Úkol 9. *Vyjmenuj některé z významných podmínek a účinků víry.*

„Všechno je možné tomu, kdo věří“ (Mar. 9, 23). Když vložíme svou víru v Boha, pak jsou možnosti, které nám tím jsou otevřeny, neomezené. Víra je klíčem, který pro nás odemyká prameny z nebes. „Budete-li mít víru... nic vám nebude nemožné.“ (Mat. 17, 20). Víra však nemůže být oddělena od Boží vůle. Jan to blíže vymezuje takto: Máme v Něho pevnou důvěru, že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme *v souladu s Jeho vůlí*.“ (1. Jan. 5, 14). Zde Jan stanoví podmínku pro prosby a přijetí. Některá zaslíbení Bible nejsou podmíněná; avšak většina slibů je podmíněna a vyžaduje od nás dopředu určitou *reakci*, když máme obdržet věc, která je zaslíbená. Musíme zůstat v Kristu a Jeho Slovo v nás (Jan 15, 7); musíme být poslušni (1. Petr. 1, 14) a musíme chodit Duchem (Gal. 5, 16).

Účinky víry jsou neomezeny. Víra má svůj původ v neomezených zdrojích nebes a může naplnit mnohé potřeby lidí na zemi. A víra je potom po celý čas, nehledě na okolnosti, ozdobou jejich životů a poskytuje pokoj, který převyšuje každý rozum.

14. Vyjmenuj účinky víry, které jsou uvedeny v následujících textech Písma.

- a Sk.10, 43
- b Gal.3, 14
- c Ef.3, 17
- d Řím.5, 1
- e Fil.3, 9

f Jan 1, 12

g Gal.4, 6

h Sk.26, 18

i 1.Petr.1, 5

j Mar.11, 24

15. Které podmínky zachovávání víry byly uvedeny v této části lekce?

.....

.....

osobní test

PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ. Před každé tvrzení, které je pravdivé, napiš P, před každé nepravdivé napiš N.

-1 Jedním z důvodů, proč je víra tak důležitá, je ta skutečnost, že to, v co nebo komu věříme, zčásti určuje naše skutky.
-2 Ve spasitelné víře člověk vkládá svoji důvěru v určitý posvátný objekt a pak žije v pokoji, protože ví, že se zcela odevzdal plánu spásení.
-3 Spasitelná víra je dobrovolný skutek a postoj člověka, který vkládá svou úplnou důvěru v objekt své víry a dovolí, aby tento objekt řídil jeho skutky.
-4 Intelektuální víra může být definována jako víra, která se projevuje ve všech aspektech každodenního života, jako je důvěra bankám, elektrickému systému, letadlům atd.
-5 Charakteristickým rysem živé víry je neustálá poslušnost a vydání života Bohu a Jeho vůli.
-6 Prvek poznání ve víře je představen tím, *čemu a komu* věříme.
-7 *Souhlas* zahrnuje city a je souhlasem srdce s tím, že to, co víme, je správné.
-8 *Skutek rozhodnutí*, kterým se odevzdáváme víře a životu podle toho, co považujeme za řídicí principy života, je spojen především s intelektem.
-9 Když mluvíme o stupních víry, máme tím na mysli to, že když člověk absolvuje jeden stupeň víry, postupuje k vyššímu, přičemž již nikdy znovu neprožije nižší stupeň.
-10 Pojem *stupně víry* vyjadřuje, že víra je živá, rostoucí věc, která v nás může a měla by dozrávat.
-11 Není možné, aby člověk prožíval malou i velkou víru ve svém životě ve stejném období.
-12 Evangelia zachycují pouze dvě události, při kterých Ježíš poukázal na *velikou víru*.
-13 Víra má svůj původ v Bohu, proto se člověk tohoto procesu vůbec nezúčastňuje.

- ...14 Živá víra musí být udržována duchovním cvičením: čtením Bible, modlitbou a službou Ducha svatého.
- ...15 Je-li víra živá a zdravá, Písmo neuvádí žádné omezení toho, o co smíme prosit a co můžeme dostat.

odpovědi na studijní otázky

8. a Pravdivé.

c Pravdivé.

b Nepravdivé.

d Pravdivé.

1. a Víra nás spasí.

b Vírou jsme očištěni.

c Víra nás zachovává a pomáhá nám vítězit nad světem.

d Vírou jsme uzdraveni.

e Vírou přijímáme Ducha svatého.

f Vírou překonáváme těžkosti.

g Víra se líbí Bohu. Víra přijímá Boží existenci bez otázek.

h Víra nás povzbuzuje k tomu, abychom vytrvali.

i Víra nás povzbuzuje k tomu, abychom pečovali i o jiné.

j Nedostatek víry je hříchem.

9. a malé víry.

d pochybností.

b starostí.

c strachem nebo obavami.

e úvahami, založenými na pochybnostech.

2. Tvoje odpověď. Já jsem si poznamenal, že víra ovlivňuje každou stránku našeho života. Zahrnuje důvěru v to, že Bůh naplní všechny naše potřeby (Fil.4, 19), duchovní i materiální.

10. a 1) Malá víra.

b 1) Malá víra.

c 2) Velká víra.

3. a 1) Pokání.

b 2) Víra.

c 1) Pokání.

d 2) Víra.

e 1) Pokání.

f 2) Víra.

11. a 2) Velká víra.

b 1) Malá víra. Petr nám připomíná, že musíme všechny své starosti uvrhnout na Něj, protože On se o nás stará (1.Petr.5, 7).

4. b) skutek, kterým vkládáme svou úplnou důvěru v důvěryhodnou osobu, Boha, a dovolíme Mu, aby řídil naše skutky.

12. Víra je Božím darem. Je posilňována i působením Ducha svatého. Člověku je však řečeno, aby věřil, což je důkazem toho, že je schopen věřit. Víra se rozvíjí v srdci člověka, když čte Boží Slovo.

5. a 4) Neaktivní víra.

b 1) Intelektuální víra.

c 2) Nenáboženská víra.

d 3) Živá víra.

13. a Opasek pravdy, pancíř spravedlnosti, nohy obuté v hotovost evangelia pokoje, štít víry, přilba spasení a meč Ducha, kterým je Slovo Boží.

b Meč Ducha

c Modlitba, prosba k Bohu o pomoc, je velice důležitá.

d Prostřednictvím jednoty s Pánem a spoléhání na Něj.

e Ďábel. (Ne proti lidem, institucím. Bojujeme proti duchovním mocnostem, které chtějí zničit naši víru).

6. a poznání

b souhlas

c důvěra

14. a Opuštění hříchů

b Přijetí Ducha svatého

c Přebývání Kristovo v našich srdcích

d Ospravedlnění

e Spravedlnost

f Synovství

g Přijetí do Boží rodiny

h Posvěcení

i Ochrana

j Cokoliv, o co prosíme

7. a Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Nepravdivé

e Nepravdivé

f Pravdivé

15. Zůstávat v Kristu, mít v sobě Boží Slovo, být poslušným, žít v Duchu. (O dalších podmínkách jsme mluvili v této lekci.)